

Retssikkerheden når det gælder Skattesager er i dag ikke eksisterende.

En af de væsentligste dele af demokratiet: nemlig 3 delingen af magten er ved at smuldre. Retssystemet giver uden skelen til sagers indhold Skattevæsnet ret eller medvirker til at sager ikke fuldt oplyses, så udfaldet bliver det samme.

Selv har jeg 2 eksempler på dette.

Da jeg i 2002 fik en afgørelse fra Københavns Skattevæsen om, at jeg ikke måtte afskrive på et driftsmiddel i mit firma og samtidig personligt skulle udbyttebeskattes (maskeret udbytte af 151.000) af den afskrivning som firmaet ikke måtte have, var min første tanke at der måtte side en medarbejder som ikke kendte skattelovgivningen eller ikke havde forstået hvad han havde skrevet.

Både min revisor og min juridiske rådgiver var enig i, at det var forkert, og normalt praksis ville være, at Skat kunne underkende at firmaet havde gavn af driftsmidlet og derved betragtede udgiften/afskrivning som maskeret udbytte.

Vi var uenige i begge dele og klagede derfor til Landsskatteretten, som også blev forelagt det principielt forkerte i at man underkendte firmaets afskrivning og ville udbyttebeskatte samtidig.

Uden nævneværdig behandling gav **Landsskatteretten** Skat medhold uden ændring.

For at afprøve det principielle i sagen lavede vi parallelt med Landsskatterettens behandling en ansøgning om forhåndsgodkendelse hos Skat på det firmaet allerede havde gjort, og vi leverede de data med som lå til grund for den sag, som Skat havde afslået.

*Dvs vi søgte om **forhånds godkendelse** på en fiktiv fremtidig sag uden at fortælle at vi havde gjort det og at den var underkendt hos Skat. Alle oplysninger givet i forbindelse med forhåndsgodkendelsen var således gamle data fra det der var gjort.*

Ikke overraskede for os kom Ligningsrådet efter 9 måneders behandling frem ti, *at det vi ønskede at gøre kunne gøres.*

Forhåndsgodkendelsen kom 14 dage efter Landsskatteretten havde afgjort sagen, hvorfor vi med afgørelsen fra Skat øverste myndighed (Ligningsrådet) i hånden bad Landsskatteretten om at revurdere sagen.

Det gjorde Landsskatteretten og kom frem til det samme som i den tidligere afgørelse. Her laver man nemlig ikke fejl, og de ved det er dyrt for en skatteyder at gå videre.

Dette betyder så i alt sin enkelthed, at men ikke må gøre noget som skatteyder uden at spørge skat først.

Sagen var grundet flytning af virksomheden i 2 skattekommuner. Købehavns Kommune, som havde et skatte år og 3 mdr. afskrivning, ville ikke godkende afskrivningen, og ville både nægte firmaet afskrivningen og samtidig betragte det der ikke måtte afskrives som maskeret udbytte.

Gentofte Kommune, som var blevet gjort bekendt med Købehavns Kommunes og senere Landsskatterettens afgørelse, valgte at følge Ligningsrådets afgørelse. For de efterfølgende år som udgjorde 39 mdr., og lod man afskrivningerne foretage og havde ingen krav om maskeret udbytte.

Trods denne divergens fastholder Landsskatteretten sin opbakning til Københavns Kommunes afgørelse.

Mine rådgiver mener jeg blot skulle opgive sagen selvom jeg har ret, og selvom der er en klar fejl i afgørelsen. *Man kan ikke betragte en udgift som ikke eksisterer som maskeret udbytte.*

Deres begrundelse for at jeg skal opgive er at jeg sandsynligvis skal helt op til Højesteret for at have chance for at få medhold.

De siger, ”at det er det første sted man kan få en afgørelse fra nogen, som ikke er afhængig af systemet og ikke behøver tænke på deres karrierer”.

Det havde jeg hørt før, men nægtede, at tro at domstolene ikke var uafhængige af systemet.

Den anden årsag de gav, var at omkostningerne normalt var så store, at det ikke kunne betale sig, og at Skat generelt satsede på at folk gav op af den årsag og det selvom Skat vidste de havde fejlen.

Derfor besluttede jeg mig for at prøve 2 sager og om nødvendigt hele vejen gennem systemet.

Sagerne i Landsretten gik som forudsagt af mine juridiske og økonomiske rådgivere.

Vi tabte begge sager, og fandt ud af at Landsretten undlod at tage det i betragtning, som kunne være væsentligt for sagen.

Modpartens manglende svar på provokationer mv. gav heller ikke anledning til Landsrettens undren. Ligningsrådet afgørelse, og de 2 kommuners forskellige afgørelse var heller ikke genstand for overvejelser.

Jeg ankede derfor begge sager, og var spændt på om Højesteret ville behandle sagerne uafhængigt af systemet.

Imens sagerne kørte for Højesteret blev jeg personligt afkrævet skat (af 151.000) svarende til det maskerede udbytte. Jeg valgte, at henvende mig til Skat og bad dem om med Skatteloven i hånden om at forklare mig, hvordan man kunne udbyttebeskatte af en udgift som en virksomhed ikke havde.

Skatteankenævnet behandlede sagen, og kom frem til samme konklusion som min juridiske og økonomiske rådgiver. *Selvfølgelig skal virksomheden have en udgift og aktionæren en fordel før man kan betragte det som maskeret udbytte.*

Endelig fik vi hos Skat ret i, at det ikke kunne være både og, men at det var enten eller.

Det var derfor med stor spænding at vi afventede Højesterets dom. For selvom det var ”forudsigeligt” at Landsretten blot ville ekspedere sagen og give Skat ret, så havde vi et håb om at Højesteret ville bryde dette mønster, og være enig med Skat højeste myndighed eller i alle tilfælde fange den fejl som Skatteankenævnet godt kunne se.

Den 24. januar 2008. kom afgørelsen, hvor tekst for begrundelse og resultat er:

Af de grunde, der er anført af Landsretten, stadfæster Højesteret dommen.

Man giver altså Skat København ret i noget, som Skatteankenævnet har sagt er forkert, og som jo er indlysende er forkert.

Det spørgsmål, som man må rejse, er selvfølgelig om Retssystemet per default blot giver Skat ret uanset indhold i en sag, og om de medvirker til at sager ikke oplyses tilstrækkeligt, så afgørelserne kan falde ud som Skat ønsker det.

Mine 2 sager (den ene som beskrevet) bekræftede eksperters viden om, hvordan Skattesager behandles i Retssystemet, og at borgere og virksomheder ikke har nogen retssikkerhed. Den anden sag er værre, da Skat i den laver dokumentfalsk for at dække over egne fejl. Her holdes hånden over Skat ved at man nægtes at få sager fuldt belyst.

Vi har ingen retssikkerhed mere i Danmark når det gælder sager mod Skat.